

ילדי העדן

גליזן 197
פר זידי
ייד טבה תשפ"ז

מבחן המיחס

מדברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

בקבר בניהו בו יהודע - טיול 11

רזאים ניסים

סיפורי ניסים וישועות מכלי ראשון

נעצתי בנסיעה בדרך לציון הקדוש באומן, כשעצרו אותי אמרו לי אתה הולך עכשיו לשבת לפחות חודשיים בכלא.

דאגתי שיעבירו לחברת ילדי הצדיקים תרומה של 50 דולר.

בניסים במשפט שנערך לי עוד באותו יום, השופט הורה לשחרר אותי מיד מהמעצר.

כתוב בגמרא קדושין דף ע"ב עמוד ב' איך יודעים מי זה מיחס? אמר רב מי ששותק - מי שמעליבים אותו והוא שותק, סימן שהוא מיחס, יהודי אמתי. זה סימן שהוא בן אחר בן בא מצדיקים גדולים, זה גם סימן שיש לו נשמה כשרה בלי תערכת ובלי גלגולים.

"שתיקותיה דבבל, הינו יחוסא", שמעליבים אותך, מבגים אותך. אומרים לך גנב, רמאי, שודד, אתה מקבל את הכל באהבה. אם אתה שותק, סימן שאתה מיחס. שני בחורים מתקוטטים, אחד שותק ואחד מעליב, זה שותק הוא המיחס. זה שמעליב הוא מערב רב, מקלפת בלעם.

"אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבבם" - אם אתה שותק, אתה לא קלפת בלעם ולא ערב רב ולא גרים ולא כל מיני פסולים. זה סימן שאתה ממש קדוש וטהור, שאתה בא מקדושים וטהורים, דור אחרי דור ממתי שגלינו מבית ראשון, בית שני.

רב בדיקי אי שתיקי - רב היה מסתכל כשמתקוטטים, הוא אמר אם אתה שותק, אתה מיחס. מעליבים אותך, צועקים עליך, הרביה צועק עליך, המשגיח צועק עליך, אתה שותק, סימן שאתה מיחס. רב היה כל פעם מסתכל מי המעליב ומי הנעלב, אם אתה הנעלב, אתה לא ענה, אתה מיחס. אתה ענה, אתה כבר לא מיחס. אתה רוצה לדעת מי משפחה מיחסת, זה שלא ענה.

אמר רב יהודה אמר רב אם ראית שני בני אדם שמתגרים, אם שנים מתקוטטים ושניהם מחרפים, אז שניהם יש בהם פסול.

כל אדם צריך לעבור בזיונות, אם אתה לא ענה סימן שאתה קדוש ואתה טהור ואבא שלך קדוש וטהורים שלך היו קדושים, הסכים היו קדושים והמשפחות שלך משפחות של צדיקים.

ומי שמתקוטט אתך זה לטובתך שלא תתחתן אתו, כי זה שמתקוטט הוא לא מיחס ולא כשר. ומהשמים שומרים אותך שלא תתחתן אתו, אז עושים שהוא יעליב אותך, אז ממילא אתה כבר לא יכול להתחתן אתו.

דבר המשיגיה

ילדים צדיקים ומתוקים
שלום וברכה!

בעשרה בטבת לחול היארצייט של רבי נתן מברסלב זצוק"ל. אחד מהאוצרות שרבי נתן השאיר לנו זה הספר הקדוש לקוטי תפלות, שכל תפלות על כל הענינים ברוחניות ובגשמיות.

בספר כוכבי אור (כ"ד) מובא בשם ר' נתן שאמר, שבשמים נתנו דין וחשבון על כל יום שלא אמרנו מהתפלות הקדושות: "אמר שעשאו שניצאו התפלות שלו בעולם, עתידין לתן דין וחשבון כשהולך יום אחד שאין אומרים אותם."

על הדבור הזה שאכלו אותו פעם, ככה אמרתם שחכים בכל יום להגיד לקוטי תפלות ואם לא נתנו על זה דין וחשבון בשמים! ענה להם: בשמים יראו את ההבדל של זה שזכה להגיד בכל יום ויום לקוטי תפלות לבין אחד שלא זכה. מי שיזכה להגיד מהתפלות אלו בכל יום ויום בנדיא יצליח הרבה יותר בעבודת ה'.

ביום היארצייט הקדוש נקבל על עצמנו להקפיד בכל יום ויום לקרא לפחות קטע אחד מהספר לקוטי תפלות, זה לוקח בדיוק דקה, אבל השנוי שהוא מחולל לזה שקרא אותם הוא בלי ערך ושעור!

"שאלו פעם את מוהרנ"ת ז"ל, הנכון הדבר שאמרתם שעכשיו שניצאו התפלות שלכם בעולם עתידין לתן דין וחשבון כשאין אומרים אותם מדי יום ענה ואמר: "אמרת ולא אמרת", דין וחשבון יתן כל אחד על מה שצריך לתן, אולם אז יראה בעצמו שאילו היה אומר את אלו התפלות היה נותן פחות דין וחשבון." "איד האב לא גיזאגט און נישט גיזאגט; דין וחשבון וועט ער געבן אויף וואס ער דארף געבן, אבער דעמאלט וועט ער זעהן אז ווען ער וואלט גיזאגט די תפלות וואלט ער ווינקיער דין וחשבון גיגעבן."

בברכת א גוט שבת,
המשגיח נפתלי ביק.

תקציר: שמואל בער הלך עם הרוזן ובנו לכיוון בלו כדי שהשר שלום יברך את הרוזן שבנו יתרפא.

כיוון שהגיעו למחוז בלו שיכן שמואל בער את הרוזן ואת בנו בבית מלון באחת הערים הסמוכות, ואילו הוא עבר לפניהם בלזה, הישר אל מעונו של ה"שר שלום".

משנתנה לו הרשות להיכנס, התייצב לפני הצדיק, וסח בפניו את פרשת הרוזן ובנו החולה, אשר הגיעו הלום ממרחקים, וביקש רשות להביאם אל הקודש פנימה.

הואיל ושמע הצדיק את הדברים נרתע לאחוריו ואמר:

"האין די, כי מטריח אני בכל יום ויום כלפי מעלה, לשנות את הטבע ולשדד את המערכות, לצורך רפואתם של חולי ישראל קדושים - כי אבוא ואוסיף עוד גם להטריח על חולים שאינם בני ברית!! חלילה לי מעשות כדבר הזה! ילכו הרוזן ובנו אצל מי שהם מאמינים בו, ויטריחו את בעלי אמונתם!" - - -

"רבי!" - ניסה עוד שמואל בער להפציר - "והרי אמור לצאת מכך קידוש השם גדול לעיני הגויים, אשר יראו ויידעו כי יש אלקים בישראל העונה לעם קוראיו!"

אך הצדיק לא אבה לשמוע, והשיב:

"אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה, ובל תהין להביא את הרוזן ואת בנו בצל קורת!"

יצא שמואל בער מלפני הצדיק בפנים מכורכמות, ומבלי לכלכל את מחשבתו ואת מילותיו בתבונה, מיהר אל הרוזן בבית מלונו, וסח לו דברים כהווייתם, ממש כפי שקיבלם מפי הצדיק, ללא כחל וללא שרק! - - -

הצד - י"ב

ל"ט מלאכות שבת

מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

○ אין לסגר תבה או כלי שיש בו זבובים אף אם אינו מתכנן לצוד אותם, אלא יפריח תחלה את הזבובים ואחר כך יסגר את התבה או הכלי. וכן אסור לפרש מחצלת על גבי פורת של דבורים מפני החמה או מפני הגשמים מפני שהדבורים נצודים.

○ אסור להעמיד בשבת מצודה לצוד בה עכברים וכדומה. ואם נצוד בה עכבר בשבת, לא יסירו ממנה את העכבר בשבת משום שהוא מקצה.

כל עצם נתינת התורה היה רק בזכות שלקחנו את הבגדים בשבילנו, שהם לקדמו וישמרו את התורה. מזה גבין האב ממילא כמה חובתו לקדמו תורה עם בנו ולחבק אצלו את התורה והמצוות, כך שאכן בנו יהיה ערב נאמן בשבילו.

כמובא במדרש (נלקוט שמעוני ירמיה פ"ב) "אמר רבי מאיר, בשעה שעמדו ישראל לפני הר סיני לקבל התורה אמר להם הקדוש ברוך הוא, הביאו ערבים שאיתם משמרים את התורה ואני נותנה לכם."

ומובא שם שכל הערבים שהציעו ישראל ובכללם האבת הקדושים לא התקבלו לפניו יתברך. עד שאמרו לו: "הרי בנינו עורבים אותנו אמר הקדוש ברוך הוא ודאי ערבים טובים! על ידיהם אתננה לכם! הלא דכתיב (תהלים ח') 'מפי עוללים ויונקים יסדת עוז' ואין עוז אלא תורה שנאמר (שם כ"ט) 'ה' עז לעמו יתן'."

בשעה שהלכו נתבע ואין לו לשלם, מי נתפש? לא הערב? הוי מה שנאמר (הושע ד') 'ותשפח תורת אלהיך אשפח בניך גם אני' אמר רבי אחא "גם אני" כביכול אף אני בשכחה.

מי יאמר בתורה לפני ברכו את ה' המברך? לא היונקים? הוי מרפיון התורה שבכם נתפשו בניכם שנאמר (ירמיה ב') "לשווא הפיתי את בניכם", כביכול, גם אני בשכחה, לפיכך צריך אדם להכניס בנו לתורה ולחנכו בלמוד, שיאריך ימים בעולם, שנאמר: "כי בי ירבו ימיו".

מחכים לכם האבות עם הבנים, באולם התפילות בשבת אחרי הצהריים

בין 15:15 – 16:15

הפתעות מיוחדות לאבות ולבנים.

קומיקס ברסלב

ב"ד ברוך

מי חוצץ?

פרק א'

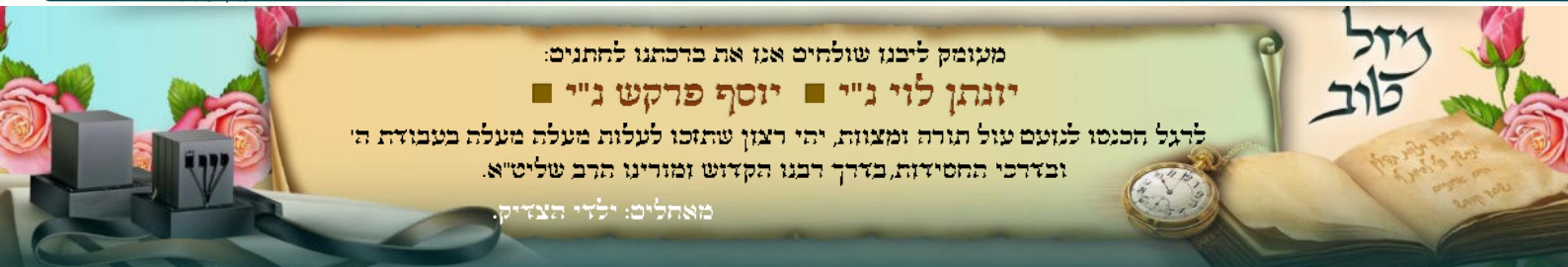
מעומק ליבנו שולחים אנו את ברכתנו לחתנים:

יוגתן לוי גיי ■ יוסף פרקש גיי ■

לרגל הכנסת עול תורה ומצוות, יהי רצון שתזכו לעלות מעלה מעלה בעבודת ה' ובדרכי החסידות, בדרך רבנו הקדוש ומורינו הרב שליט"א.

מאת: ילדי הצדיק.

חזל טוב

יגלה יעמדו על הכרמל על אשר נב לייבם אותם ליטול חלק במפעל הגדול "חברת ילדי הצדיק"

ליקוטי עצות מחלוקת

אנשי הצדיק שבהי הר"ן כ"ה

- הצלחה**

אברהם אלימלך בן אסתר.

אודל בת שמחה.

שרה, נעמי רבקה בני אודל.

שלום, שרה, אמונה, נחמן בני יעל.

נתן בן אדל.

שמשון בן אסתר ומשפחתו.

זאב בן אסתר ומשפחתו.

דוד בן ז'ורני.

רות בת רחל.

אמיר בן שולמית.

אליהו בן אסתר.

ספיר בת רות.

שולמית בת שמחה.

דיקלה בת רות.

יניב בן תמר.

איריס בת רות.

אדל בת דיקלה.

אביגיל בת דיקלה.

משה בן רחל.

שלמה בן יונה.

הילה בת מיכל.

מיכל בת תמר.

אורי בן חגית.

אודל בת חנה.

יחזקאל צבי בן שרה.

חסיבה לאה בת מלכה חיה.

תהלה, דניאל אביגיל בני חסיבה לאה.

דניאל שלמה בן חסיבה.

מלכה חיה בת סעדה.

רחל בת קורה.

חיה בת שרה.

שמואל בן ריבה רבקה.

אברהם ברוך בן הודיה.

נחמן, שרה, נפתלי הרץ בני אודל.

אודל בת מדלן חנינה.

אוראל חיים בן שולמית.

יז. על ידי הפעס נתעוררים מקטרגים וְשׁוֹנְאִים על האדם וחולקים עליו, והתקון לזה הוא תענית או ענג שבת.

יח. עקר המחלוקת בא על ידי פגם אמונת חכמים, על פן קשיש עליו מחלוקת, שחולקין ומקשין וְשׁוֹאֲלִין עליו קשיות, צריך להתבונן בהמחלוקת ולשוב על ידי זה על פגם אמונת חכמים ועל ידי זה יתקן אמונת חכמים.

יט. יש כפמה ספרים עכשוו וְגַם עתידין עוד להיות ספרים וְכָלֶם צריכים להעולם ואסור לחלק ולהלעיג על שום ספר שהולף על פי תורתינו הקדושה. וְכָל מי שְׁמַלְעִיג עליהם, נדון בצוואה רותחת, מלבד אם הולף על פי חקירות של חכמות שלהם שְׁאִסּוֹר להסתכל בהם כלל.

כ. יש צדיקי אמת שְׁאִמְנָתָם שלמה בנדאי, ואף על פי כן יש עליהם מחלוקות. הוא בבחינת והוא חטא רבים נשא, שְׁשׁוֹבֵל צער המחלוקת בשביל פגם אמונת חכמים של העולם, ועל ידי המחלוקת שִׁיש עליו הוא מתקן פגם אמונת חכמים אצל ההמון עם.

ואמר, שְׁאִפְלוּ לא היה מזרע האלקי הפעל־שֵׁם טוב זָכָר צדיק וְקָדוֹשׁ לְבָרָכָה, רק אִפְלוּ אם היה ממשפחה הירודה שְׁבִישְׁרָאֵל,

היה זוכה גס־פן למה שְׁזָכָה על ידי עצם עבודתו ויגיעתו שִׁיגַע וְטָרַח מֵאֵד מֵאֵד בַּעֲבֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

אך מה יעשה אדם שאינו רוצה להרגיש מחויבות? שהעול הרגשי הזה כבד עליו? כאן המוצא היחיד שלו הוא לבחור בדרך השניה, שהיא: **לכפור בטובה**, לא להכיר בה בכלל, לא להודות בכך שעשו לי טובה. למצוא עילות וטענות מדוע בעצם לא גמלו עימי טובה! כגון:

אמנם הוא עשה לי טובה, אך שילמתי לו על כך.

עשיתי לו גם אני פעם טובה, אז שהוא יגיד לי תודה!

מה כבר עשה לי? הטובה שהוא עשה, לא עלתה לו במאמץ מיוחד.

הוא לא התכוון כלל לטובתי, הוא עשה זאת אך ורק להנאת עצמו.

בטענות כאלו ואחרות, מצליח האדם להתנער מהרגשת המחויבות הכרוכה בקבלת טובה מחברו.

כך ניצבות להן זו מול זו שתי קצוות: **הכרת הטוב** - הודאה בכך שעשו לי טובה, ומכך נובע רגש של מחויבות.

אל מול: **כפיות טובה** - כפירה וחוסר הודאה בטובה, והתנערות מכל מחויבות.

ובין שתי קצוות קיצוניות אלו, ישנן כמובן דרגות ביניים, אשר רוב בני האדם מצויים בהן בדרך כלל.

אמרו חז"ל (ברכות נח ע"א): **"אורח טוב מהו אומר - כמה טרחות טרח בעל הבית בשבילי, כמה בשר הביא לפני, כמה יין הביא לפני, כמה גלוסקאות [עוגות] הביא לפני, וכל מה שטרח - לא טרח אלא בשבילי. אבל אורח רע מהו אומר - מה טורח טרח בעל הבית זה? פת אחת אכלתי, חתיכה אחת אכלתי, כוס אחד שתיתי, כל טורח שטרח בעל הבית זה - לא טרח אלא בשביל אשתו ובניו!"**

חז"ל לא באו ללמד אותנו סתם פרק בהליכות אורחים ומארחים, אלא ללמדנו על שתי השקפות עולם מנוגדות, שיש להן השלכות מרחיקות לכת, על כל תפיסת החיים שלנו: ישנו **המכיר טובה** לעומת **הכופר בטובה**.

נתבונן: מהו השורש של כפיות טובה? אדם עשה לך טובה - מדוע לא תודה לו? מה גורם לבן אדם לכפור בטובה שקיבל, במקום להודות עליה?

התשובה היא, כי בטבעו האגואיסטי של כל אדם, מוטבע הרצון לעצמאות, לחוסר תלות! כאשר הוא מקבל טובה, משהו מעצמיותו ומעצמאותו מתערער, תחושתו העצמית מתקטנת, "גאוותו" נפגעת. מה הוא עושה כדי לחזור ל"שיווי משקל"? מונחות לפניו שתי דרכים:

הדרך הטובה והטבעית היא, כאשר האדם מכיר ומודה בטובה שגמלו עימו - הרי הוא חש צורך להחזיר לחברו טובה. בכך הוא מחזיר לעצמו את תחושת העצמאות, ותחושתו "מתאזנת".

אנחנו מכירים את המושג: קל לנו לגשת לבקש שתי ביצים דווקא מהשכן שאתמול לוה מאיתנו כוס סוכר. אך אותו שכן שאינו מבקש מאתנו שום טובה, גם אנו נמנעים מלבקש ממנו. מדוע? מה אכפת לי? האם הוא יצעק עלי? יכעס עלי? ידרוש ממני משהו? היחסים בינינו יתערערו! בהחלט לא! דווקא יתכן מאוד שהוא עשה זאת בשמחה ובמאור פנים, אם כן מה מונע אותי מללכת אליו? זוהי תחושת העצמיות, שלא נותנת לאדם רק לקבל ולקבל מבלי לתת, הוא לא מסוגל, זה "מקטיין" אותו.

ההכרה בטובה שגמלו עימי - היא בהכרח תחושה מחייבת. וגם אם בפועל לא הצלחתי להחזיר טובה, הרי שארגיש כלפי מיטיבי רגש של מחויבות והוקרה!

יהי רצון מן קדם אבותינו די בשמיא שתוכנו בזכות הכל פיהם של תינוקות של בית רבן שאין בהם חטא לכל הישועות ברחמינו

- חברת תקוני הכללי בשבת**

14:05 - 15:15

חברת אבות וכונים בשבת

15:15 - 16:15

החברות הקבועות בימות החול

חברת תקוני הכללי והלכה

17:25 - 19:00

חברת תהלים לזמן עם ישראל

19:00 - 19:30

כלם מזמנים לבוא כאן אישי
מנצח ראיוחכם
המשגיח

חמש אפשרויות לתרום ל"ילדי הצדיק"				
בהעברה בנקאית	בהוראת קבע	בנדירים פלוס	לידי המשגיח	אשראי טלפוני
בנק מרכנתיל 17 סניף 621 חשבון 099930 על שם "ילדי הצדיק"	קוד מוסד 27397 על שם "ילדי הצדיק"	כתבו בחיפוש: ילדי הצדיק	הרב נפתלי ביק הי"ו 052.715.6621	חייו עכשיו: 02.532.532.4 שלוחה 2

